

ка Василиева Емилиа, коѣ-то живѣше въ едно близко селце и наставляше за пропитаніе-то имъ; та бѣше вече удоволяла и всички-та нейна грижа бѣше какъ да угоди на Бога. Скоро обаче время-то призова и двамата угодинцы да оставатъ пѣстынѣж-тъ, за да помогнатъ на свѣтъ-тъ черк-вѣ; коѣто тогача сѣ смѣщаваше отъ Ере-тицы. Григорій отиде да помогне на благочестивымъ-тъ си баща Григоріа, заѣто-то той бѣше вече ѱстарѣлъ и не можеше на здраво да сѣ бори съ противници-тъ си; а Василій быде призванъ съ ѱмолително писмо отъ Евсевіа епископа Кесарійскаго, кой-то сѣ моляше да го прости и мѣ доде на помощь противъ Аріаны-тъ.

Блаженный Василій като видѣ, че св. черква има такава нѣжда, и заѣто-то прѣд-почитае окръж-тъ, ползъ отъ своѣ животъ, доде въ Кесаріѣ, дѣто съ дѣмы и писма очисти правъ-тъ вѣръ отъ ереси; послѣ ѱмира Евсевій, и Василій, единодѣшно, безъ да ѱе, избира сѣ отъ народа и Дѣха Свѣтаго да сѣд-не на Архьерейскыя-тъ престола, и сѣ посвѣ-щава отъ мнозина Епископы, междѣ които